

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	קד:
שני דייני גזירות היו בירושלים: אדמון וחנן בן אבישלום, חנן אומר שני דברים, אדמון אומר שבעה.													■	קד:
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, חנן אומר: תשבע בסוף ולא תשבע בתחלה	חנן:												◆	קד:
תשבע בתחלה ובסוף.	נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו:												◆	קה.
כדבריהם.	רבי דוסא בן הרכינס:												◆	קה.
יפה אמר חנן לא תשבע אלא בסוף.	רבן יוחנן בן זכאי:												◆	קה.
שלשה דייני גזילות היו בירושלים: אדמון בן גדאי, וחנן המצרי, וחנן בן אבישלום	ורמינהי:												■	קה.
קשיא תלת אתרין קשיא גזירות אגזילות													ז	קה.
בשלמא תלת אתרין לא קשיא, דחשיב ליה קתני, דלא חשיב ליה לא קתני													!	קה.
אלא גזירות אגזילות קשיא													ז	קה.
שהיו גוזרין גזירות על גזילות	רב נחמן בר יצחק:												!	קה.
קישטה נטיעה - ר' יוסי אומר: גוזרי גזירות שבירושלים אומרים: נטיעה בת שנתה - שתי כסף, בת שתי שנים - ארבע כסף.	כדתניא: [רבי יוסי]												!	קה.
שלשה דייני גזירות היו בירושלים: אדמון, וחנן, ונחום	ורמינהי:												■	קה.
מאן תנא נחום? ר' נתן היא	רב פפא:												!	קה.
אף נחום המדי מגזירי גזירות שבירושלים היה	דתניא, רבי נתן:												◆	קה.
ולא הודו לו חכמים.	[הכמים]												◆	קה.
ותו ליכא?													ז	קה.
שלש מאות ותשעים וארבעה בתי דינין היו בירושלים, כנגדן בתי כנסיות, וכנגדן בתי מדרשות, וכנגדן בתי סופרים	והאמר ר' פנחס אמר רבי אשעיא:												■	קה.
דיינין טובא הוו, וכי קאמרינן - אגזורי גזירות קאמרינן.													!	קה.
גזורי גזירות שבירושלים, היו נוטלין שכרן תשעים ותשע מנה מתרומת הלשכה, לא רצו - מוסיפין להם.	רב יהודה אמר רב אסי:												■	קה.
לא רצו, אטו ברשיעי עסקינן?													ז	קה.
אלא לא ספקו, אע"פ שלא רצו - מוסיפין עליהן.													■	קה.
קרנא הוה שקיל איסתירא מזכאי ואסתירא מחייב, ודאין להו דינא.	[קרנא]												○	קה.
והיכי עביד הכי? והכתי': (שמות כ"ג) ושוחד לא תקח													ז	קה.
וכ"ת, ה"מ היכא דלא שקיל מתרווייהו, דלמא אתי לאצלווי דינא, קרנא כיון דשקיל מתרווייהו לא אתי לאצלווי דינא													!	קה.
וכי לא אתי לאצלווי דינא מי שרי?													ז	קה.
ושוחד לא תקח מה ת"ל? אם ללמד שלא לזכות את החייב ושלא לחייב את הזכאי, הרי כבר נאמר: (דברים ט"ז) לא תטה משפט אלא אפי' לזכות את הזכאי ולחייב את החייב, אמרה תורה: ושוחד לא תקח	והתניא:												■	קה.
הני מילי היכא דשקיל בתורת שוחד, קרנא בתורת אגרא הוה שקיל.													!	קה.
ובתורת אגרא מי שרי?													ז	קה.
הנוטל שכר לדון - דיניו בטלין	והתנן:												■	קה.
הנ"מ אגר דינא, קרנא אגר בטילא הוה שקיל.													!	קה.
ואגר בטילא מי שרי?													ז	קה.
מכוער הדיין שנוטל שכר לדון, אלא שדינו דין	והתניא:												■	קה.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מיבאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קה	
ה"ד?		⋈	⋈									קה	
אילימא אגר דינא		!	⋈									קה	
דינו דין?		⋈	⋈									קה	
הנוטל שכר לדון - דינו בטילין	והתניא:	⋈	⋈	■								קה	
אלא אגר בטילא		!	⋈								⋈	קה	
מכוער הדיין	וקתני:	■	⋈									קה	
הני מילי בטילא דלא מוכחא, קרנא בטילא דמוכחא הוה שקיל, דהוה תהי באמברא דחמרא ויהבי ליה זווא.		!									⋈	קה	
כי הא דרב הונא, כי הוה אתי דינא לקמיה, אמר להו: הבו לי גברא דדלי לי בחריקאי, ואידון לכו דינא.	[רב הונא]	○										קה	
בא וראה כמה סמויות עיניהן של מקבלי שוחד, אדם חש בעיניו נותן ממון לרופא, ספק מתרפא ספק אינו מתרפא, והן נוטלין שוה פרוטה ומסמין עיניהן, שנאמר: (שמות כ"ג) כי השוחד יעור פקחים.	רבי אבהו:										■	⋈	קה
(דברים ט"ז) כי השוחד יעור עיני חכמים - קל וחומר לטפשין, ויסלף דברי צדיקים - קל וחומר לרשעים.	תנו רבנן:										■	⋈	קה
מידי טפשים ורשעים בני דינא נינהו?			⋈								■	קה	
אלא הכי קאמר: כי השוחד יעור עיני חכמים - אפילו חכם גדול ולוקח שוחד, אינו נפטר מן העולם בלא סמויות הלב ויסלף דברי צדיקים - אפילו צדיק גמור ולוקח שוחד, אינו נפטר מן העולם בלא טירוף דעת.											■	⋈	קה
מאי דכתיב: (משלי כ"ט) מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יתסנה? אם דומה דין למלך שאינו צריך לכולם - יעמיד ארץ, ואם דומה לכהן שמחזור על הגרנות - יתסנה.	כי אתא רב דימי אמר: דרש רב נחמן בר כהן:										■	⋈	קה:
האי דינא דשאל שאילתא - פסול למידן דינא.	רבה בר רב שילא:										■	⋈	קה
ולא אמרן אלא דלית ליה לאושולי, אבל אית ליה לאושולי לית לן בה.											■	⋈	קה
איני?			⋈									קה	
והא רבא שאיל שאילתא מדבי בר מריון, אע"ג דלא שיילי מיניה	[רבא]	○	⋈									קה	
התם לאחשוביניהו הוא דבעי.		!										קה	
מאי טעמא דשוחדא? כיון דקביל ליה שוחדא מיניה, איקרבא ליה דעתיה - לגביה והוי כגופיה, ואין אדם רואה חובה לעצמו. מאי שוחד? שהוא חד.	רבא:										■	⋈	קה
לא לידון איניש דינא למאן דרחים ליה ולא למאן דסני ליה, דרחים ליה - לא חזי ליה חובה, דסני ליה - לא חזי ליה זכותא.	רב פפא:										■	⋈	קה
האי צורבא מרבנן דמרחמין ליה בני מתא, לאו משום דמעלי טפי, אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא.	אביי:										■	קה	
מריש הוה אמינא: הני בני מרחמין כולהו רחמו לי, כיון דהואי דינא, אמינא: מינייהו סנו לי ומינייהו רחמו לי, כיון דחזאי דמאן דמיחייב ליה האידנא קא זכי למחר, אמינא: אם מרחם - כולהו רחמו לי, אי מסנו - כולהו סנו לי.	רבא:										■	קה	
(שמות כ"ג) ושוחד לא תקח - אינו צריך לומר שוחד ממון, אלא אפילו שוחד דברים נמי אסור, מדלא כתיב בצע לא תקח.	ת"ר:										■	⋈	קה
היכי דמי שוחד דברים?										⋈		קה	
כי הא דשמואל הוה עבר במברא, אתא ההוא גברא יהיב ליה ידיה	אמר ליה: [שמואל]	○	!									⋈	קה
מאי עבידותך?	אמר ליה: דינא אית לי	○	!									קה	
א"ל: פסילנא לך לדינא.	אמר ליה: [שמואל]	○	!									קה	
אמימר הוה יתיב וקא דאין דינא, פרח גדפא ארישיה, אתא ההוא גברא שקליה		○										⋈	קה

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קה
מאי עבדיתיך?	א"ל: [אמימר]												קה
א"ל: דינא אית לי,													קה
פסילנא לך לדינא.	א"ל: [אמימר]												קה
מר עוקבא הוה שדי רוקא קמיה, אתא ההוא גברא כסייה													קה
מאי עבדיתיך?	א"ל: [מר עוקבא]												קה
א"ל: דינא אית לי													קה
א"ל: פסילנא לך לדינא.	א"ל: [מר עוקבא]												קה
ר' ישמעאל בר' יוסי, הוה רגיל אריסיה דהוה מייתי ליה כל מעלי שבתא כנתא דפירי, יומא חד אייתי ליה בה' בשבתא													קה
מאי שנא האידנא?	א"ל: [ר' ישמעאל בר' יוסי]												קה
א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחי אייתי ליה למר.													קה
לא קביל מיניה, א"ל: פסילנא לך לדינא.	[ר' ישמעאל בר' יוסי]												קה
אותיב זוזא דרבנן וקדיינין ליה.													קה
תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה.	אמר: [ר' ישמעאל בר' יוסי]												קה
ר' ישמעאל בר אלישע אייתי ליה ההוא גברא ראשית הגז													קה
מהיכא את?	אמר ליה: [ר' ישמעאל בר אלישע]												קה
א"ל: מדוך פלן.													קה
ומהתם להכא לא הוה כהן למיתבא ליה?	[ר' ישמעאל בר אלישע]												קה
א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחאי אייתי ליה למר.													קה
פסילנא לך לדינא. לא קביל מיניה.	א"ל: [ר' ישמעאל בר אלישע]												קה
אותיב ליה זוגא דרבנן וקדייני ליה.													קה
בהדי דקאזיל ואתי אי בעי טעין הכי, ואי בעי טעין הכי													קה
תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה.	אמר: [ר' ישמעאל בר אלישע]												קה
רב ענן אייתי ליה ההוא גברא כנתא דגילדני דבי גילי													קה
מאי עבדיתיך?	א"ל: [רב ענן]												קה
א"ל: דינא אית לי, לא קביל מיניה													קה
פסילנא לך לדינא.	דתניא:												קה
אמר ליה: דינא דמר לא בעינא, קבולי לקביל מר, דלא למנען מר מאקרובי בכורים													קה
(מלכים ב' ד') ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלוננו - וכי אלישע אוכל בכורים וזה? אלא לומר לך: כל המביא דורון לתלמיד חכם - כאילו מקריב בכורים.	דתניא:												קה
קבולי לא בעינן דאיבקיל, השתא דאמרת לי טעמא מקבילנא.	א"ל: [רב ענן]												קה
נדיינייה מר להאי גברא, דאנא ענן פסילנא ליה לדינא.	שדרייה לקמיה דרב נחמן, שלח ליה: [רב ענן]												קה
מדשלח לי הכי, שמע מינה קריביה הוא.	אמר: [רב נחמן]												קה

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מזבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⋈ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היה קאים דינא דיתמי קמיה			○										
האי עשה והאי עשה, עשה דכבוד תורה עדיף, סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה.		אמר: [רב נחמן]	○										
כיון דחזא בעל דיניה יקרא דקא עביד ליה, איסתתם טענתיה.			○										
רב ענן, הוה רגיל אליהו דאתי גביה, דהוה מתני ליה סדר דאליהו, כיון דעבד הכי איסתלק.			○										
יתבי בתעניתא ובעא רחמי ואתא.			○										
כי אתא הוה מבעית ליה בעותי, ועבד תיבותא ויתבי קמיה, עד דאפיק ליה סידריה.			○										
והיינו דאמרי: סדר דאליהו רבה, סדר אליהו זוטא.			■										
בשני דרב יוסף הוה ריתחא													○
ליבעי מר רחמי	רבנן לרב יוסף:												○
השתא ומה אלישע, דכי הוה רבנן מיפטרי מקמיה הוה פיישי תרי אלפן ומאתן רבנן, בעידן ריתחא לא הוה בעי רחמי, אנא איבעי רחמי?		אמר להו: [רב יוסף]											○
וממאי דפיישי הכי?													^
דכתיבי: (מלכים ב' ד') ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש													■ !
מאי לפני מאה איש?													^ !
אילימא דכולהו לפני מאה איש,													! !
בשני בצורת טובא הון													⋈ !
אלא, דכל חד וחד קמי מאה איש.													! !
כי הוה מיפטרי רבנן מבי רב - הוה פיישי אלפא ומאתן רבנן													○
מבי רב הונא - הוה פיישי תמני מאה רבנן.													○
רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי. כי הוה קיימי רבנן ממתבתא דרב הונא ונפצי גלימיהו, הוה סליק אבקא וכסי ליה ליומא, ואמרי במערבא: קמו ליה ממתבתא דרב הונא בבלאה.													○
כי מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף - הוה פיישי ארבע מאה רבנן, וקרו לנפשייהו יתמי.													○
כי הוה מיפטרי רבנן מבי אביי, ואמרי לה מבי רב פפא, ואמרי לה מבי רב אשי - הוה פיישי מאתן רבנן וקרו נפשייהו יתמי דיתמי.													○
מבקר מומין שבירושלים, היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.	רבי יצחק בר רדיפא א"ר אמר:												■
ת"ח המלמדין הלכות שחיטה לכהנים, היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.	רב יהודה אמר שמואל:												■
ת"ח המלמדים הלכות קמיצה לכהנים, נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.	רב גידל אמר רב:												■
מגיהי ספרים שבירושלים, היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.	רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:												■
נשים האורגות בפרכות, נוטלות שכרן מתרומת הלשכה.	רב נחמן אמר רב:												◆ ■
מקדשי בדק הבית, הואיל ופרכות תחת בנין עשויות.	ואני אומר: [רב נחמן]												◆ ■
נשים האורגות בפרכות, ובית גרמו על מעשה לחם הפנים, ובית אבטינס על מעשה הקטרת, כולן היו נוטלות שכרן מתרומת הלשכה	מיתבי:												⋈
התם בדבבי													!
שלשה עשר פרכות היו במקדש שני: שבעה כנגד שבעה שערים, אחד לפתחו של היכל, ואחד לפתחו של אולם, ב' בדביר, ב' כנגד בעליה.	דאמר רבי זירא אמר רב:												■ !
נשים המגדלות בניהן לפרה, היו נוטלות שכרן מתרומת הלשכה	ת"ר:												◆ ■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קו
נשים יקרות שבירושלים היו זנות אותן ומפרנסות אותן.	אבא שאול:													קו
כלי שרת, מהו שיעשו מקדשי בדק הבית? צורך מזבח נינהו, ומקדשי בדק הבית אתו, או צורך קרבן נינהו, ומתרומת הלשכה היו עושין אותן?	בעא מיניה רב הונא מרב:													קו:
אין נעשין אלא מתרומת הלשכה.	א"ל: [רב]													קו
(דברי הימים ב' כ"ד) וככלותם הביאו לפני המלך והיוידע (הכהן) את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית ה' כלי שרת וגו'.	איתיביה: [רב הונא]													קו
דאקרייך כתובי לא אקרייך נביאי: (מלכים ב' י"ב) אך לא יעשה בית ה' ספות וגו' כי לעושי המלאכה יתנוהו.	א"ל: [רב]													קו
אי הכי, קשו קראי אהדד?														קו
לא קשיא: כאן שגבו והותרו, כאן שגבו ולא הותרו.														קו
וכי גבו והותרו מאי הוי?														קו
לב ב"ד מתנה עליהן, אם הוצרכו - הוצרכו, ואם לאו - יהו לכלי שרת.	רבי אבהו:													קו
כלי שרת באין מתרומת הלשכה, שנאמר: את שאר הכסף, איזהו כסף שיש לו שיריים? הוי אומר: זה תרומת הלשכה.	תנא דבי רבי ישמעאל:													קו
ואימא: שיריים גופיהון														קו
העולה - עולה ראשונה, ה"נ הכסף - כסף ראשון.	כדאמר רבא:													קו
הקטורת וכל קרבנות צבור - באין מתרומת הלשכה, מזבח הזהב ולבונה וכלי שרת - באין ממותר נסכים - מזבח העולה הלשכות והעזרות - באין מקדשי בדק הבית, הוין לחומת העזרה - באין משירי הלשכות	מיתיבי:													קו
חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר - באין משירי הלשכה	זו היא ששנינו:													קו
תנאי היא														קו
מותר תרומה מה היו עושין בה? ריקועי זהב ציפוי לבית קדשי הקדשים	דתנן: [ת"ק]													קו
מותר פירות - לקיץ המזבח, מותר תרומה - לכלי שרת	רבי ישמעאל:													קו
מותר תרומה - לקיץ המזבח, מותר נסכים - לכלי שרת	רבי עקיבא:													קו
מותר נסכים - לקיץ המזבח, מותר תרומה - לכלי שרת	רבי חנינא סגן הכהנים													קו
וזה וזה לא היו מודים בפירות.	[רבי עקיבא ורבי חנינא סגן הכהנים]													קו
פירות מאי היא?														קו
מותר תרומה מה היו עושין בה? לוקחין פירות בזול ומוכרין אותם ביוקר, והשכר מקיציץ בו את המזבח,	דתנאי:													קו
מותר פירות - לקיץ המזבח.	וזה היא ששנינו:													קו
מאי זה וזה לא היו מודין בפירות?														קו
מותר שירי לשכה מה היו עושין בהן? לוקחין בהן יינות שמנים וסלתות, והשכר להקדש, דברי ר' ישמעאל	דתנן: [רבי ישמעאל]													קו
אין משתכרין בשל הקדש, אף לא בשל עניים.	רבי עקיבא:													קו
בשל הקדש מאי טעמא לא?														קו
אין עניות במקום עשירות.														קו
בשל עניים מאי טעמא לא?														קו
דלמא מתרמי להו עניא, וליכא למיתבא ליה														קו

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מזבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מי שהלך למדינת הים.													קו.
פוסקין מזונות לאשת איש	איתמר, רב:												קז.
אין פוסקין מזונות לאשת איש.	שמואל:												קז.
מודה לי אבא, בשלשה חדשים הראשונים, לפי שאין אדם מניח ביתו ריקן.	אמר שמואל:												קז.
בששמעו בו שמת כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בשלא שמעו בו שמת													קז.
פוסקין, דהא משועבד לה	רב:												קז.
אין פוסקין.	שמואל:												קז.
מ"ט?													קז.
אימא צררי אתפסה	רב זביד:												קז.
חיישינן שמא אמר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך.	רב פפא:												קז.
מאי בינייהו?													קז.
איכא בינייהו: גדולה ולא ספקה אי נמי, קטנה וספקה.													קז.
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, חנן אמר: תשבע בסוף ולא תשבע בתחלה	חנן: [חנן]												קז.
תשבע בתחלה ובסוף גדולים ואמר:	נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמר:												קז.
עד כאן לא פליגי אלא לענין שבועה, אבל מזוני יהבינן לה													קז.
בששמעו בו שמת.	תרגמה שמואל:												קז.
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, בני כהנים גדולים אומרים: תשבע גדולים]	תא שמע: [בני כהנים גדולים]												קז.
לא תשבע, ואם בא ואמר פסקתי לה מזונות - נאמן	חנן:												קז.
הכא נמי בששמעו בו שמת.													קז.
והא אם בא ואמר קאמר													קז.
אם בא לאחר שמועה.													קז.
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, ואם בא ואמר צאי מעשה ידיך במזונותיך - רשאי, קדמו בית דין ופסקו - מה שפסקו פסקו	ת"ש:												קז.
הכא נמי בששמעו בו שמת.													קז.
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, ב"ד יורדים לנכסיו וזנין ומפרנסין לאשתו, אבל לא בניו ובנותיו ולא דבר אחר	ת"ש:												קז.
במשרה את אשתו ע"י שלישי.	רב ששת:												קז.
אי הכי, בניו ובנותיו נמי?													קז.
כשהשרה לזו ולא השרה לזו.													קז.
מאי פסקא?													קז.
כששמעה בו שמת בעד אחד, היא דאי בעית אינסובי בעד אחד מצוי מינסבא - מזוני נמי יהבינן לה, בניו ובנותיו דאי בעו למיחת לנכסיו בעד אחד לא מצו נחתי - מזוני נמי לא יהבינן להו.	אלא אמר רב פפא:												קז.
מאי דבר אחר?													קז.
תכשיט	רב חסדא:												קז.
צדקה.	רב יוסף:												קז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קז
מ"ד תכשיט, כל שכן צדקה														קז
מ"ד צדקה, אבל תכשיט יהיבין לה, דלא ניחא ליה דתינוול.														קז:
היבמה - ג' חדשים הראשונים ניוזנת משל בעלה, מיכן ואילך אינה ניוזנת לא משל בעלה ולא משל יבם, עמד בדיון וברח - ניוזנת משל יבם	תא שמע:													קז:
למאי ניוזנת לה להאי? אי משום צררי - לא מיקרבא דעתיה לגבה, אי משום מעשה ידיה - לא משתעבדא ליה.	אמר לך שמואל:													קז:
האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, ובאת ואמרה מת בעלי, רצתה - ניוזנת, רצתה - גובה כתובתה גירשני בעלי, מתפרנסת והולכת עד כדי כתובתה	תא שמע:													קז:
הכא נמי כששמעו בו שמת.														קז:
ומאי שנא עד כדי כתובתה?														קז:
דאייהו היא דאפסידה אנפשה.														קז:
כיצד אמרו ממאנת אין לה מזונות? אי אתה יכול לומר ביושבת תחת בעלה, שהרי בעלה חייב במזונות, אלא כגון שהלך בעלה למדינת הים, לותה ואכלה עמדה ומיאנה	תא שמע:													קז:
טעמא דמיאנה, הא לא מיאנה יהיבין לה														קז:
הכא למאי ניוזנת לה? אי משום צררי - צררי לקטנה לא מתפיס, ואי משום מעשה ידיה - קטנה לא ספקה.	אמר לך שמואל:													קז:
מאי הוה עלה?														קז:
מעשה בא לפני רבי בבית שערים, ופסק לה מזונות, לפני רבי ישמעאל בצפורי, ולא פסק לה מזונות	כי אתא רב דימי אמר:													קז:
וכי מה ראה רבי ישמעאל שלא פסק לה מזונות? הא לא נחלקו בני כהנים גדולים וחנן אלא לענין שבועה, אבל מזוני יהיבין לה	תתייב רבי יוחנן:													קז:
כששמעו בו שמת	רב שמן בר אבא, כבר תרגמה רבינו שמואל בבבל:													קז:
פתריתו בה כולי האי.	א"ל: [רבי יוחנן]													קז:
מעשה בא לפני רבי בבית שערים, ולא פסק לה מזונות, לפני רבי ישמעאל בצפורי, ופסק לה מזונות	כי אתא רבין אמר:													קז:
מה ראה רבי שלא פסק לה? דהא לא נחלקו חנן ובני כהנים גדולים אלא לענין שבועה, אבל מזונות יהיבין לה	רבי יוחנן:													קז:
כששמעו בו שמת	אמר ליה רב שמן בר אבא, כבר תרגמה רבינו שמואל בבבל:													קז:
פתריתו בה כולי האי.	א"ל: [רבי יוחנן]													קז:
והלכתא כותיה דרב, ופוסקין מזונות לאשת איש.														קז:
והלכתא כותיה דרב הונא אמר רב														קז:
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוזנת ואיני עושה.	דאמר רב הונא אמר רב:													קז:
והלכתא כותיה דרב זביד בקוניא														קז:
הני מאני דקוניא, חיורי ואוכמי - שרו, ירוקין - אסירי.	דאמר רב זביד:													קז:
ולא אמרן אלא דלית בהו קרטופני, אבל אית בהו קרטופני - אסירי.														קז:
מי שהלך למדינת הים, ועמד אחד ופירנס את אשתו, חנן אומר: איבד את מעותיו	[חנן]													קז:
ישבע כמה הוציא ויטול.	נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו:													קז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קת
כדבריהם.	רבי דוסא בן הרכינס:													קת
יפה אמר חנן הניח מעותיו על קרן הצבי.	רבי יוחנן בן זכאי:													קת
המודר הנאה מחבירו - שוקל לו את שקלו, ופורע את חובו, ומחזיר לו אבידתו, ובמקום שנטלין שער - תפול הנאה להקדש	תנן התם:													קת
בשלמא שוקל לו את שקלו - מצוה קעביד														קת
תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות	דתנן:													קת
ומחזיר לו אבידתו - נמי מצוה קעביד														קת
אלא פורע לו את חובו - הא קמשתרשי ליה														קת
הא מני? חנן היא	רב אושעיא:													קת
איבד את מעותיו.	דאמר: [חנן]													קת
אפי' תימא רבנן, הכא במאי עסקינן - שלוה על מנת שלא לפרוע.	רבא:													קת
בשלמא רבא לא אמר כרב אושעיא, דמוקים לה כרבנן, אלא רב אושעיא מ"ט לא אמר כרבא?														קת
נהי דהנאה לית ליה, כיסופא מי לית ליה?	אמר לך רב אושעיא:													קת
התם נמי אית ליה הנאה, בההיא הנאה דמיכסיף מיניה.	לישנא אחרינא:													קת
אדמון אומר שבעה.														קת
מי שמת והניח בנים ובנות, בזמן שהנכסים מרובין - הבנים יורשים והבנות נזונות, ובנכסים מועטים - הבנות יזונו והבנים יחזרו על הפתחים	[חכמים]													קת
בשביל שאני זכר הפסדתי?	אדמון:													קת
רואה אני את דברי אדמון.	רבן גמליאל:													קת
מאי קאמר?														קת
ה"ק: בשביל שאני זכר וראוי לעסוק בתורה הפסדתי?	אביי:													קת
מאן דעסיק בתורה הוא דירית, מאן דלא עסיק בתורה לא ירית?	אמר ליה רבא:													קת
הכי קאמר: בשביל שאני זכר וראוי לירש בנכסים מרובין, הפסדתי בנכסים מועטין?	אלא אמר רבא:													קת
הטוען את חבירו כדי שמן והודה בקנקנים, אדמון אומר: הואיל והודה במקצת הטענה ישבע	אדמון:													קת
אין הודאת מקצת ממין הטענה.	חכמים:													קת
רואה אני את דברי אדמון.	רבן גמליאל:													קת
שמע מינה לרבנן, טענו חטין ושעורין והודה בשעורין - פטור														קת
לימא, תהוי תיובתא דרב נחמן אמר שמואל														קת
טענו חטין ושעורים והודה לו באחד מהן - חייב	דא"ר נחמן אמר שמואל:													קת
בטוענו מדה.	רב יהודה אמר רב:													קת
אי הכי, מ"ט דאדמון?														קת
דכולי עלמא היכא דאמר ליה מלא עשרה כדי שמן יש לי בבורך - שמן קטעין ליה, קנקנים לא קטעין ליה, עשרה כדי שמן מלאים יש לי אצלך - שמן וקנקנים קטעין ליה, כי פליגי - היכא דאמר ליה עשרה כדי שמן יש לי אצלך	אלא אמר רבא:													קת
יש בלשון הזה לשון קנקנים	אדמון:													קת
אין בלשון הזה לשון קנקנים.	ורבנן סברי:													קת

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט.
אלא טעמא דאין בלשון הזה לשון קנקנים, הא יש בלשון הזה לשון קנקנים - חייב, לימא, תיהוי תיובתא דר' חייא בר אבא														קח:
טענו חטין ושעורים והודה לו באחד מהם - פטור		דא"ר חייא בר אבא:												קח:
נעשה כמי שטענו רימון בקליפתו.		רב שימי בר אשי:												קח:
רימון בלא קליפתו לא מינטר, שמן מינטר בלא קנקנים		מתקיף לה רבינא:												קח:
אלא הכא במאי עסקינן - דאמר ליה: עשרה כדי שמן יש לי אצלך, ואמר ליה אידך: שמן לא היו דברים מעולם, קנקנים נמי חמשה אית לך וחמשה לית לך		[רבינא]												קח:
יש בלשון הזה לשון קנקנים, ומגו דקמשתבע אקנקנים, משתבע נמי אשמן על ידי גלגול		אדמון:												קח:
אין בלשון הזה לשון קנקנים, מה שטענו לא הודה לו, ומה שהודה לו לא טענו.		וורבנן סברי:												קח:
הפוסק מעות לחתנו ופשט לו את הרגל, תשב עד שתלבין ראשה		[הכמים]												קח:
יכולה היא שתאמר אילו אני פסקתי לעצמי אשב עד שתלבין ראשי, עכשיו שאבא פסק מה אני יכולה לעשות, או כנוס או פטור.		אדמון:												קט.
רואה אני את דברי אדמון.		רבן גמליאל:												קט.
מתני' דלא כי האי תנא														קט.
לא נחלקו אדמון וחכמים על הפוסק מעות לחתנו ופשט לו את הרגל, שיכולה היא שתאמר אבא פסק עלי מה אני יכולה לעשות, על מה נחלקו? על שפסקה היא על עצמה		דתניא, אמר רבי יוסי ברבי יהודה:												קט.
תשב עד שתלבין ראשה		הכמים:												קט.
יכולה היא שתאמר כסבורה אני שאבא נותן עלי, ועכשיו שאין אבא נותן עלי מה אני יכולה לעשות, או כנוס או פטור		אדמון:												קט.
רואה אני את דברי אדמון.		רבן גמליאל:												קט.
במה דברים אמורים - בגדולה, אבל בקטנה - כופין.		תנא:												קט.
כופין למאן?														קט.
אילימא לאב														קט.
איפכא מיבעי ליה														קט.
כופין לבעל ליתן גט.		אלא אמר רבא:												קט.
כל מקום שאמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון - הלכה כמותו.		רבי יצחק בן אלעזר משמיה דחזקיה:												קט.
אפי' בברייתא?		רבא לרב נחמן:												קט.
מי קאמרינן במשנה? בכל מקום שאמר רבן גמליאל קאמרינן.		א"ל: [רב נחמן]												קט.
ב' דברים שאמר חנן - הלכה כיוצא בו, שבעה דברים שאמר אדמון - אין הלכה כיוצא בו.		ר' זירא אמר רבה בר ירמיה:												קט.
מאי קאמר?														קט.
אילימא הכי קאמר: שני דברים שאמר חנן - הלכה כמותו וכיוצא בו, ושבעה דברים שאמר אדמון - אין הלכה כמותו ולא כיוצא בו														קט.
כל מקום שאמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון - הלכה כמותו		והאמר רבי יצחק בן אלעזר משמיה דחזקיה:												קט.
אלא ה"ק: שני דברים שאמר חנן - הלכה כמותו וכיוצא בו, שבעה דברים שאמר אדמון - אין הלכה כיוצא בו, הא כמותו - הלכה ככולהו.														קט.
כ"מ שאמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון - הלכה כמותו		והאמר רבי יצחק בן אלעזר משמיה דחזקיה:												קט.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מיבאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

■ **proof-ראיה**
 ! **answer-תירוץ**
 ^ **question-שאלה**
 ? **challenge-קושיא**

מקרא-key:

כתובות-שני דיני		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר - אין, לא אמר - לא												קט:
אלא ה"ק: שני דברי' שאמר חנון - הלכה כמותו וכיוצא בו, שבעה דברים שאמר אדמון - יש מהן שהלכה כמותו וכיוצא בו, ויש מהן שאין הלכה כמותו אלא כיוצא בו, בכ"מ שאמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון - הלכה כמותו, אינך לא.												קט:
העורר על השדה והוא התום עליה בעד, אדמון אומר: השני נוח לי והראשון קשה הימנו	[אדמון]											קט:
איבד את זכותו.	הכמים:											קט:
עשאה סימן לאחר - איבד את זכותו.												קט:
לא שנו אלא עד, אבל דין - לא איבד את זכותו	אביי:											קט:
אין העדים חותמין על השטר אלא א"כ קראוהו, אבל הדיינין חותמים אע"פ שלא קראוהו.	דתני ר' חייא:											קט:
עשאה סימן לאחר.												קט:
לא שנו אלא לאחר, אבל לעצמו - לא איבד את זכותו, דאמר: אי דלא עבדי ליה הכי לא הוה מזבין לה ניהלי, מאי אית לך למימר? איבעי לי למימסר מודעא, חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.	אביי:											קט:
ההוא דעשאה סימן לאחר, ערער ושכיב ואוקים אפטרופא, אתא אפטרופוס לקמיה דאביי												קט:
עשאה סימן לאחר - איבד את זכותו.	א"ל: [אביי]											קט:
אמר: אי הוה אבוהון דיתמי קיים, הוה טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך												קט:
שפיר קאמרת	א"ל: [אביי]											קט:
אם טעין ואמר תלם אחד עשיתי לך - נאמן	דאמר רבי יוחנן:											קט:
זיל הב ליה מיהת תלם אחד.	[אביי]											קט:
הוה עלה ריכבא דדיקלי												קט:
אמר ליה: אי הוה אבוהון דיתמי קיים, הוה טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנן												קט:
שפיר קאמרת	א"ל: [אביי]											קט:
אם טעין ואמר חזרתי ולקחתי ממנן - נאמן.	דאמר רבי יוחנן:											קט:
האי מאן דמוקים אפטרופא, נוקים כי האי דידע לאפוכי בזכותא דיתמי.	אביי:											קט:
מי שהלך למדינת הים ואבדה דרך שדהו, אדמון אומר: ילך לו בקצרה	[אדמון]											קט:
יקנה לו דרך במאה מנה או יפרח באויר.	הכמים:											קט:
מ"ט דרבנן? שפיר קאמר אדמון												קט:
כגון שהקיפוה ארבעה בני אדם מארבע רוחותיה.	רב יהודה אמר רב:											קט:
אי הכי, מאי טעמא דאדמון?												קט:
בארבעה דאתו מכה ארבעה, וארבעה דאתו מכה חד - כולי עלמא לא פליגי דמחי ליה, כי פליגי - בחד דאתי מכה ארבעה	רבא:											קט:
מכל מקום דרכא אית לי גבך	אדמון סבר:											קט:
אי שתקת - שתקת, ואי לא - מהדרנא שטרא למרייהו ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו.	ורבנן סברי:											קט:
ההוא דאמר להו דיקלא לברת, אזול יתמי פלוג לנכסי, לא יהבו לה דיקלא												קט:
היינו מתניין	סבר רב יוסף למימר:											קט:
מי דמי? התם כל חד וחד מצוי מדחי ליה, הכא דיקלא גבייהו הוא.	א"ל אביי:											קט:
מאי תקנתייהו?												קט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט:
ליתבו לה דיקלא, וליהדרו וליפלגו מרישא.														קט:
ההוא דאמר להו דיקלא לברת, שכיב ושביק תרי פלגי דדיקלא														קט:
מי קרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא, או לא?		יתיב רב אשי וקא קשיא ליה:												קט:
קרו אינשי לתרי פלגי דיקלי דיקלא.		רב מרדכי לרב אשי, הכי אמר אבימי מהגרוניא												קט:
המוציא שטר חוב על חברו, והלה הוציא שמכר לו את השדה, אדמון אומר: יכול הוא שיאמר אילו הייתי חייב לך, היה לך להפרע את שלך כשמכרת לי את השדה		[אדמון]												קט:
זה היה פקח שמכר לו את הקרקע, מפני שהוא יכול למשכנו.		חכמים:												קט:
מ"ט דרבנן? שפיר קאמר אדמון														קט:
באתרא דיהבי זוזי והדר כתבי שטרא - כ"ע לא פליגי דמצי א"ל היה לך לפרוע את שלך כשמכרת לי את השדה, כי פליגי - באתרא דכתבי שטרא והדר יהבי זוזי														קט:
איבעי ליה למימסר מודעא		אדמון סבר:												קט:
חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.		ורבנן סברי:												קט:
שנים שהוציאו שטר חוב זה על זה, אדמון אומר: אילו הייתי חייב לך כיצד אתה לוח ממני?		[אדמון]												קט:
זה גובה שטר חובו, וזה גובה שטר חובו.		חכמים:												קט:
שנים שהוציאו שטר חוב זה על זה, רב נחמן אומר: זה גובה וזה גובה		אתמר: [רב נחמן]												קט:
הפוכי מטרתא למה ליה? אלא זה עומד בשלו וזה עומד בשלו.		רב ששת:												קט:
דכולי עלמא - עידית ועידית, בינונית ובינונית, זיבורית וזיבורית, ודאי הפוכי מטרתא הוא, כי פליגי - דאית ליה לחד בינונית ולחד זיבורית														קט:
זה גובה וזה גובה, קסבר: בשלו הן שמין, אתי בעל זיבורית וגבי ליה לבינונית דהוה גביה עידית, ואתא ההוא ושקיל זיבורית		רב נחמן סבר:												קט:
הפוכי מטרתא למה ליה, קסבר: בשל כל אדם הן שמין, סוף סוף כי אתי ההוא - בינונית דנפשיה קשקיל.		רב ששת:												קט:
ולרב נחמן, מאי חזית דאתי בעל זיבורית ברישא? ליתי בעל בינונית ברישא וליגבי זיבורית, וליהדר וליגבי ניהליה														קט:
לא צריכא, דקדים תבעיה.														קט:
סוף סוף כי אתו למגבי - בהדי הדדי קאתן														קט:
אלא לא צריכא, דאית ליה לחד עידית ובינונית ואית ליה לחד זיבורית														קט:
בשלו הן שמין		מר סבר: [רב נחמן]												קט:
בשל כל אדם הן שמין.		ומר סבר: [רב ששת]												קט:
זה גובה וזה גובה		תנן-חכמים:												קט:
כגון שלוח זה לעשר וזה לחמש.		תרגמה רב נחמן אליבא דרב ששת:												קט:
ה"ד?														קט:
אילימא ראשון לעשר ושני לחמש														קט:
בהא לימא אדמון אילו הייתי חייב לך כיצד אתה לוח ממני? הא לא מטא זמניה														קט:
אלא ראשון לחמש ושני לעשר														קט:
ה"ד?														קט:
אי דמטא זמניה														קט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
מ"ט דרבנן?			⚡											ק
ואי דלא מטא זמניה			!											ק
הא לא מטא זמניה, ומ"ט דאדמון?			⚡											ק
לא צריכא, דאתא בהווא יומא דמשלם חמש			!										◇	ק
עביד איניש דיוזף ליומיה	מר סבר: [חכמים]		!	◆										ק
לא עביד איניש דיוזף ליומיה.	ומ"ס: [אדמון]		!	◆										ק
הכא ביתמי עסקינן, דיתמי מיגבא גבי, אגבווי לא מגבינן מינייהו.	רמי בר חמא:							!						ק
והא זה גובה וזה גובה קתני								⚡						ק
זה גובה, וזה ראוי לגבות ואין לו.								!						ק
שתי תשובות בדבר: חדא, דזה גובה וזה גובה קתני	רבא:							⚡						ק
ועוד, לגביניהו ארעא ליתמי וליהדר וליגביניהו מינייהו, כדרב נחמן								⚡						ק
יתומים שגבו קרקע בחובת אביהן, בעל חוב חוזר וגובה אותן מהן	דאמר ר"נ אמר רבה בר אבוב:							⚡						ק
קשיא.														ק
ולוקמה דאית להו ליתמי זיבורית, ואית ליה לדידיה עידית ובינונית, דאזלי יתמי גבו בינונית ומגבו ליה זיבורית, דאי נמי בשל כל אדם הן שמין, הא אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מזיבורית								⚡						ק
הני מילי היכא דלא תפס, אבל היכא דתפס - תפס.								!						ק
שלש ארצות לנשואין: יהודה, ועבר הירדן, והגליל אין מוציאין מעיר לעיר ומכרך לכרך, אבל באותה הארץ מוציאין מעיר לעיר ומכרך לכרך, אבל לא מעיר לכרך ולא מכרך לעיר.														ק
מוציאין מנוה הרעה לנוה היפה, אבל לא מנוה היפה לנוה הרעה	[ת"ק]												◆	ק
אף לא מנוה רעה לנוה יפה, מפני שהנוה היפה בודק.	רשב"ג:												◆	ק
בשלמא מכרך לעיר - דבכרך שכיחי כל מילי, בעיר לא שכיחי כל מילי, אלא מעיר לכרך מ"ט?													⚡	ק
מסייע ליה לרבי יוסי בר חנינא													!	ק
מנין שישבת כרכים קשה? שנאמר: (נחמיה י"א) ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים.	דא"ר יוסי בר חנינא:												!	ק
רשב"ג אומר כו'.														ק
מאי בודק?														ק
כדשמואל													!	ק
שינוי וסת תחלת חולי מעים.	דאמר שמואל:												!	ק
כתוב בספר בן סירא: (משלי ט"ו) כל ימי עני רעים														ק
והאיכא שבתות וימים טובים													⚡	ק
כדשמואל													!	ק
שינוי וסת תחלת חולי מעים.	דאמר שמואל:												!	ק
אף לילות בשפל גגים גגו ובמרום הרים כרמו - ממטר גגים לגגו, ומעפר כרמו לכרמים.	בן - סירא אומר:													ק
הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין, הכל מעלין לירושלים ואין הכל מוציאין, אחד האנשים ואחד הנשים.														ק
נשא אשה בא"י וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל.														ק

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
נשא אשה בא"י וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות ארץ ישראל.														ק
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל		[ת"ק]												ק
נותן לה ממעות קפוטקיא.		רבן שמעון בן גמליאל:												ק
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות קפוטקיא.														ק
הכל מעלין לאתויי מאי?														ק
לאתויי עבדים.														ק
ולמאן דתני עבדים בהדיא, לאתויי מאי?														ק
לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה.														ק
ואין הכל מוציאין לאתויי מאי?														ק
לאתויי עבד שברח מחוצה לארץ לארץ, דאמרינן ליה: זבניה הכא וזיל, משום ישיבת ארץ ישראל.														ק
הכל מעלין לירושלים לאתויי מאי?														ק
לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה.														ק
ואין הכל מוציאין לאתויי מאי?														ק
לאתויי אפ"ל מנוה הרעה לנוה היפה, ואידי דתנא רישא אין מוציאין, תנא ספא נמי אין מוציאין.														ק
הוא אומר לעלות, והיא אומרת שלא לעלות - כופין אותה לעלות, ואם לאו - תצא בלא כתובה		ת"ר:												ק
היא אומרת לעלות, והוא אומר שלא לעלות - כופין אותו לעלות, ואם לאו - יוציא ויתן כתובה.														ק
היא אומרת לצאת, והוא אומר שלא לצאת - כופין אותה שלא לצאת, ואם לאו - תצא בלא כתובה														ק
הוא אומר לצאת, והיא אומרת שלא לצאת - כופין אותו שלא לצאת, ואם לאו - יוציא ויתן כתובה.														ק
נשא אשה כו'.														ק
הא גופא קשיא														ק
נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות ארץ ישראל		קתני:												ק
אלמא בתר שיעבודא אולינן														ק
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל		אימא ספא:												ק
אלמא בתר גוביינא אולינן														ק
מקולי כתובה שנו כאן		רבה:												ק
כתובה דרבנן.		קסבר: [ת"ק]												ק
נותן לה ממעות קפוטקיא.		רבן שמעון בן גמליאל:												ק
כתובה דאורייתא.		קסבר: [רבן שמעון בן גמליאל]												ק
המוציא שטר חוב על חבריו, כתוב בו בבל - מגבהו ממעות בבל, כתוב בו ארץ ישראל - מגבהו ממעות ארץ ישראל		תנו רבנן:												ק
כתוב בו סתם, הוציאו כבבל - מגבהו ממעות בבל, הוציאו בארץ ישראל - מגבהו ממעות ארץ ישראל														ק
כתוב בו כסף סתם - מה שירצה לזה מגבהו														ק
מה שאין כן בכתובה.														ק
אהייא?														ק

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-שני דיני		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ארישא, לאפוקי מדרשב"ג	רב מרשיא:											⊠
כתובה דאורייתא.	דאמר: [רשב"ג]											⊠
כתוב בו כסף סתם - מה שירצה לזה מגבהו.												< ⊠
ואימא: נסכא												⊠
דכתיב ביה מטבע.	ר אלעזר:											⊠
ואימא: פריטי												⊠
פריטי דכספא לא עבדי אינשי.	רב פפא:											⊠
לעולם ידור אדם בא"י אפי' בעיר שרובה עובדי כוכבים, ואל ידור בחו"ל ואפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל - דומה כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוצה לארץ - דומה כמי שאין לו אלוה, שנא': (ויקרא כ"ה) לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים	ת"ר:											⊠
וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה?												⊠
אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים												⊠
וכן בדוד הוא אומר: (שמואל א' כ"ו) כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים												⊠
וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים?												⊠
אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים.												⊠
ר' זירא הוה קמשתמיט מיניה דרב יהודה, דבעא למיסק לארץ ישראל	[רבי זירא]											⊠
כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר: (ירמיהו כ"ז) בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה'.	דאמר רב יהודה:											⊠
ורבי זירא?												⊠
ההוא בכלי שרת כתיב.	[רבי זירא]											⊠
ורב יהודה?												⊠
כתיב קרא אחרינא: (שיר השירים ב') השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה וגו'.	[רב יהודה]											⊠
ורבי זירא?												⊠
ההוא שלא יעלו ישראל בחומה.	[רבי זירא]											⊠
ורב יהודה?												⊠
השבעתי אחרינא כתיב.	[רב יהודה]											⊠
ורבי זירא?												⊠
ההוא מיבעי ליה לכדרכי יוסי ברבי חנינא	[רבי זירא]											⊠
ג' שבועות הללו למה? אחת, שלא יעלו ישראל בחומה ואחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את ישראל שלא ימרדו באומות העולם ואחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את העובדי כוכבים שלא ישתעבדו בהן בישראל יותר מדאי.	דאמר: [רבי יוסי ברבי חנינא]											⊠
ורב יהודה?												⊠
(שיר השירים ב') אם תעירו ואם תעוררו כתיב.	[רב יהודה]											⊠
ורבי זירא?												⊠
מיבעי ליה לכדרכי לוי	[רבי זירא]											⊠
שש שבועות הללו למה? תלתא - הני דאמרן, אינך - שלא יגלו את הקץ, ושלא ירחקו את הקץ, ושלא יגלו הסוד לעובדי כוכבים.	דאמר: [רבי לוי]											⊠

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
אפילו שפחה כנענית שבא"י - מובטח לה שהיא בת העולם הבא, כתיב הכא: לעם עליה, וכתוב התם: (בראשית כ"ב) שבו לכם פה עם החמור - עם הדומה לחמור.	דאמר ר' אבהו:																							קיא
ורוח ההולכים בה - א"ר ירמיה בר אבא א"ר יוחנן: כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל - מובטח לו שהוא בן העולם הבא.	[רבי ירמיה בר אבא א"ר יוחנן]																							קיא
ולר' אלעזר, צדיקים שבחוץ לארץ אינם חיים?	רבי אילעא:																							קיא
ע"י גלגול.	מתקיף לה ר' אבא סלא רבא:																							קיא
גלגול לצדיקים צער הוא	אביי:																							קיא
מחילות נעשות להם בקרקע.	[קרנא]																							קיא
(בראשית מ"ז) ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם - אמר קרנא: דברים בגו, יודע היה יעקב אבינו שצדיק גמור היה, ואם מתים שבחוזה לארץ חיים, למה הטריח את בניו? שמא לא יזכה למחילות.	[רבי חנינא]																							קיא
כיוצא בדבר אתה אומר: (בראשית נ') וישבע יוסף את בני ישראל וגו', א"ר חנינא: דברים בגו, יודע היה יוסף בעצמו שצדיק גמור היה, ואם מתים שבחוזה לארץ חיים, למה הטריח את אחיו ארבע מאות פרסה? שמא לא יזכה למחילות.	שלחו ליה אחוהי לרבה:																							קיא
יודע היה יעקב שצדיק גמור היה וכו'	אילפא מוסיף בה דברים:																							קיא
מעשה באחד שהיה מצטער על אשה אחת וביקש לירד, כיון ששמע כזאת גלגל בעצמו עד יום מותו	אף על פי שחכם גדול אתה, אינו דומה לומד מעצמו ללומד מרבו וא"ת, אין לך רב יש לך רב, ומנו? רבי יוחנן ואם אין אתה עולה, הזהר בשלשה דברים: אל תרבה בישיבה - שישיבה קשה לתחתוניות, ואל תרבה בעמידה - שעמידה קשה ללב, ואל תרבה בהליכה - שהליכה קשה לעינים, אלא שליש בישיבה, שליש בעמידה, שליש בהילוך, כל ישיבה שאין עמה סמיכה - עמידה נוחה הימנה.	[אחוהי לרבה]																						קיא
עמידה ס"ד? והאמרת: עמידה קשה ללב	אלא, ישיבה שאין בה סמיכה - עמידה שיש בה סמיכה נוחה הימנה.																							קיא
וכן אמרו: [אחוהי לרבה] יצחק ושמעון ואושעיא אמרו דבר אחד:	הלכה כר' יהודה בפרדות																							קיא
פרדה שתבעה, אין מרביעין עליה לא סוס ולא חמור אלא מינה.	רב נחמן בר יצחק:																							קיא
יצחק - זה רבי יצחק נפחא	[רב נחמן בר יצחק]																							קיא
שמעון - זה ר"ש בן פזי	ואמרי לה:																							קיא
ר"ל	[רב נחמן בר יצחק]																							קיא
אושעיא - זה רבי אושעיא ברבי.	רבי אלעזר:																							קיא
עמי הארצות אינן חיים, שנאמר: (ישעיהו כ"ו) מתים בל יחיו וגו'.	תניא נמי הכי:																							קיא
מתים בל יחיו - יכול לכל? ת"ל: רפאים בל יקומו, במרפה עצמו מדברי תורה הכתוב מדבר.	א"ל ר' יוחנן:																							קיא
לא ניתא למרייהו דאמרת להו הכי, ההוא במרפה עצמו לעבודת כוכבים הוא דכתיב	א"ל: [רבי אלעזר]																							קיא
מקרא אחר אני דורש, דכתיב: (ישעיהו כ"ו) כי טל אורות טליך וארץ רפאים תפיל, כל המשתמש באור תורה - אור תורה מחייהו, וכל שאין משתמש באור תורה - אין אור תורה מחייהו.	כיון דחוייה דקמצטער																							קיא
רבי, מצאתי להן תקנה מן התורה, (דברים ד') ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולם היום - וכי אפשר לדבוקי בשכינה? והכתיב: (דברים ד') כי ה' אלהיך אש אוכלה אלא, כל המשיא בתו לתלמיד חכם, והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים, והמהנה תלמידי חכמים מנכסיו, מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה.	א"ל: [רבי אלעזר]																							קיא

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מיבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
כיוצא בדבר אתה אומר: (דברים ל') לאהבה את ה' אלהיך ולדבקה בו - וכי אפשר לאדם לידבק בשכינה? אלא, כל המשיא בתו לתלמיד חכם, והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים, והמנהג תלמידי חכמים ממכסיו, מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה.																								קיא	
עתידין צדיקים שמבצבצין ועולין בירושלים, שנאמר: (תהלים ע"ב) ויציצו מעיר כעשב הארץ, ואין עיר אלא ירושלים, שנאמר: (מלכים ב' י"ט) וגנותי אל העיר הזאת.		רבי חייא בר יוסף:																							קיא
עתידיים צדיקים שיעמדו במלבושיהן, ק"ו מחטה: מה חטה שנקברה ערומה יוצאה בכמה לבושין, צדיקים שנקברו בלבושיהן על אחת כמה וכמה.		וא"ר חייא בר יוסף:																							קיא
עתידיה א"י שתוציא גלוסקאות וכלי מילת, שנאמר: (תהלים ע"ב) יהי פסת בר בארץ.		וא"ר חייא בר יוסף:																							קיא
יהי פסת בר בארץ בראש הרים - אמרו: עתידיה חטה שתתמר כדקל ועולה בראש הרים ושמא תאמר, יש צער לקוצרה? תלמוד לומר: (תהלים ע"ב) ירעש כלבנון פרוי, הקב"ה מביא רוח מבית גנוז ומנשבה עליה ומשרה את סלתה, ואדם יוצא לשדה ומביא מלא פיסת ידו, וממנה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו.		ת"ר:																							קיא
(דברים ל"ב) עם חלב כליות חטה - אמרו: עתידיה חטה שתהא כשתי כליות של שור הגדול ואל תתמה, שהרי שועל קינן בלפת, ושקלוהו ומצאו בו ששים ליטרין בליטרא של צפורי.		[אמרו]																							קיא
מעשה בשיחין באחד שהניח לו אביו שלשה בדי חרדל, ונפשח אחד מהן ונמצאו בו תשעה קבין חרדל, ועציו סיככו בו סוכת יוצרין.		תניא, אמר רב יוסף:																							קיא
קלח של כרוב הניח לנו אבא, והיינו עולים ויורדים בו בסולם.		ר"ש בן תחליפא:																							קיא
(דברים ל"ב) ודם ענב תשתה חמר - אמרו: לא כעולם הזה העולם הבא, העולם הזה - יש בו צער לבצור ולדרוך, העולם הבא - מביא ענוה אחת בקרון או בספינה ומניחה בזוית ביתו, ומספק הימנה כפטוס גדול, ועציו מסיקין תחת התבשיל, ואין לך כל ענבה וענבה שאין בה שלשים גרבי יין, שנא': (דברים ל"ב) ודם ענב תשתה חמר, אל תקרי חמר אלא חומר.		[אמרו]																							קיא
מאי דכתיב: (בראשית מ"ט) אוסרי לגפן עירה? אין לך כל גפן וגפן שבא"י שאין צריך עיר אחת לבצור, (בראשית מ"ט) ולשורקה בני אתוננו - אין לך כל אילן סרק שבא"י שאינו מוציא משוי שתי אתונות ושמא תאמר, אין בו יין? ת"ל: (בראשית מ"ט) כבס ביין לבושו ושמא תאמר, אינו אדום? ת"ל: ודם ענב תשתה חמר ושמא תאמר, אינו מרוה? ת"ל: סותה ושמא תאמר, אין בו טעם? ת"ל: הכלילי עינים מיון, כל חיך שטועמו אומר לי, לי ושמא תאמר, לנערים יפה ולזקנים אינו יפה? ת"ל: ולבן שנים מחלב, אל תיקרי לבן שנים אלא לבן שנים.		כי אתא רב דימי:																							קיא
פשיטה דקרא במאי כתיב?																									קיא
אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: רבוננו של עולם, רמוז בעיניך דבסיס מחמרא, ואחוי לי שנייך דבסיס מחלבא.		כי אתא רב דימי:																							קיא
מסייע ליה לר' יוחנן																									קיא
טוב המלבין שינים לחבירו יותר ממשקהו חלב, שנאמר: ולבן שנים מחלב, אל תקרי לבן שינים אלא לבון שינים.		דאמר רבי יוחנן:																							קיא
רב חייא בר אדא מקרי דרדקי דר"ל הוה, איפגר תלתא יומי ולא אתא.																									קיא
כי אתא, א"ל: אמאי איפגרת?		[ריש לקיש]																							קיא
דלית אחת הניח לי אבא, ובצרתי ממנה יום ראשון ג' מאות אשכולות לגרב, יום שני בצרתי ג' מאות אשכולות שתי אשכולות לגרב, יום שלישי בצרתי ממנה ג' מאות אשכולות שלש אשכולות לגרב, והפקרתי יותר מהציה.		א"ל: [רב חייא בר אדא]																							קיא
אי לאו דאיפגרת הוה עבדא טפי.		א"ל: [ריש לקיש]																							קיא
רמי בר יחזקאל איקלע לבני ברק, חזנהו להנהו עיזי דקאכלן תותי תאיני, וקנטיף דובשא מתאיני וחלבא טייף מנייהו ומיערב בהדי הדדי																									קיא
היינו זבת חלב ודבש.		אמר: [רמי בר יחזקאל]																							קיא
מלוד לאונו שלשה מילין, פעם אחת קדמתי בנשף, והלכתי עד קרסולי בדבש של תאינים.		רבי יעקב בן דוסתאי:																							קיא
לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של צפורי, והוי שיתסר מילין אשיתסר מילין.		ריש לקיש:																							קיא
לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של כל ארץ ישראל, והווי כמבי מיכסי עד אקרא דתולבנקי, כ"ב פרסי אורכא ופותיא שיתא פרסי.		רבה בר בר חנה:																							קיא

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ!</p> <p>proof-ראיה</p>
--	---

Talmud Navigator

כתובות-שני דיני	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק.יב.
רבי חלבו ור' עזירא ור' יוסי בר חנינא איקלעו לההוא אתרא, איתו קמייהו אפרסקא דהוה כאילפס כפר הינו, ואלפס כפר הינו כמה הוי? ה' סאין, אכלו שליש והפקירו שליש ונתנו לפני בהמתן שליש.	[רבי חלבו ור' עזירא ור' יוסי בר חנינא]												ק.יב.
לשנה איקלע ר' אלעזר להתם ואיתו לקמיה													ק.יב.
(תהלים ק"ז) ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה.	נקטו בידיה ואמר: [רבי אלעזר]												ק.יב.
רבי יהושע בן לוי איקלע לגבלא, חזנהו להנהו קטופי דהוו קיימי כי עיגלי, אמר: עגלים בין הגפנים? אמרו ליה: קטופי גינהו													ק.יב.
ארץ, ארץ, הכניסי פירותיך, למי את מוציאה פירותיך, לערביים הללו שעמדו עלינו בחטאתינו?	אמר: [רבי יהושע בן לוי]												ק.יב.
לשנה איקלע ר' חייא להתם, חזנהו דהוו קיימי כעיוז													ק.יב.
עזים בין הגפנים?	אמר: [רבי חייא]												ק.יב.
אמרו ליה: זיל, לא תעביד לן כי חברך.													ק.יב.
בברכותיה של ארץ ישראל - בית סאה עושה חמשת ריבוא כורין, בישיבתה של צוען - בית סאה עושה שבעים כורין	תנו רבנן:												ק.יב.
אני ראיתי בבקעת בית שאן בית סאה עושה שבעים כורין, ואין לך מעולה בכל ארצות יותר מארץ מצרים, שנאמר: (בראשית י"ג) כגן ה' כארץ מצרים, ואין לך מעולה בכל ארץ מצרים יותר מצוען, דהוו מרבו בה מלכים, דכתיב: (ישעיהו ל') כי היו בצוען שריו, ואין לך טרשים בכל א"י יותר מחברון, דהוו קברי בה שיכבי, ואפילו הכי חברון מבונה על אחת משבעה בצוען, דכתיב: (במדבר י"ג) וחברון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים	דתניא, אמר רבי מאיר:												ק.יב.
מאי נבנתה?													ק.יב.
אילימא נבנתה ממש													ק.יב.
אפשר אדם בונה בית לבנו קטן קודם שיבנה לבנו גדול? שנאמר: (בראשית י') ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען													ק.יב.
אלא שמבונה על אחת משבעה בצוען.													ק.יב.
והני מילי בטרשים, אבל שלא בטרשים - חמש מאה.													ק.יב.
והני מילי שלא בברכותיה, אבל בברכותיה - כתיב: (בראשית כ"ו) ויזרע יצחק בארץ ההיא וגו'.													ק.יב.
סאה ביהודה היתה עושה חמש סאין, סאה קמח, סאה סלת, סאה סובין, סאה מורסין, וסאה קיבוריא.	תניא, אמר רבי יוסי:												ק.יב.
א"ל ההוא צדוקי לר' חנינא: יאה משבחיתו בה בארעכון, בית סאה אחת הניח לי אבא, ממנה משה, ממנה חמר, ממנה עיבור, ממנה קיטניות, ממנה רועות מקנתי.													ק.יב.
א"ל ההוא בר אמוראה לבר ארעא דישראל: האי תאלתא דקיימא אגודא דירדנא, כמה גדירתו מינה?													ק.יב.
אמר ליה: שיתין כורי.													ק.יב.
א"ל: אכתי לא עייליתו בה אכתי אחריבתוהו, אנן מאה ועשרים כורי הוה גזרינן מינה													ק.יב.
אמר ליה: אנא נמי מחד גיסא קאמינא לך.													ק.יב.
מאי דכתיב: (ירמיהו ג') ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי? למה ארץ ישראל נמשלה לצבי? לומר לך: מה צבי זה אין עורו מחזיק בשרו, אף ארץ ישראל אינה מחזקת פירותיה.	רב חסדא:												ק.יב.
דבר אחר: מה צבי זה קל מכל החיות, אף ארץ ישראל קלה מכל הארצות לבשל את פירותיה.													ק.יב.
אי מה צבי זה קל ואין בשרו שמן, אף ארץ ישראל קלה לבשל ואין פירותיה שמנים?													ק.יב.
תלמוד לומר: זבת חלב ודבש, שמנים מחלב ומתוקים מדבש.													ק.יב.
רבי אלעזר כי הוה סליק לארץ ישראל, אמר: פלטי לי מחדא, כי סמכוהו, אמר: פלטי לי מתרתי,	[רבי אלעזר]												ק.יב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
מימרא													
כי אותבוהו בסוד העיבור, אמר: פלטי לי מתלת, שנאמר: (יחזקאל י"ג) והיתה ידי אל הנביאים החוזים שוא וגו', בסוד עמי לא יהיו - זה סוד עיבור, ובכתב בית ישראל לא יכתבו - זה סמיכה, ואל אדמת ישראל לא יבואו - כמשמעו.													קיב
רבי זירא כי הוה סליק לא"י, לא אשכח מברא למעבר, נקט במצרא וקעבר.	[רבי זירא]												קיב
אמר ליה ההוא צדוקי: עמא פזיזא דקדמיתו פומייכו לאודנייכו, אכתי בפזיזותייכו קיימיתן													קיב
דוכתא דמשה ואהרן לא זכו לה, אנא מי ימר דזכינא לה	אמר ליה: [רבי זירא]												קיב
ר' אבא מנשק כיפי דעכו.	[רבי אבא]												קיב
ר' חנינא מתקן מתקליה.	[רבי חנינא]												קיב
ר' אמי ורבי אסי קיימי משמשא לטולא ומטולא לשמשא.	[רבי אמי ורבי אסי]												קיב:
ר' חייא בר גמרא מיגדר בעפרה, שנאמר: (תהלים ק"ב) כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו.	[רבי חייא בר גמרא]												קיב:
דור שבן דוד בא, קטיגוריא בתלמידי חכמים.	רבי זירא אמר רבי ירמיה בר אבא:												קיב:
כי אמריתה קמיה דשמואל													קיב:
צירוף אחר צירוף, שנאמר: (ישעיהו ו') ועוד בה עשיריה ושבה והיתה לבער.	אמר: [שמואל]												קיב:
בזוזי ובזוזי דבזוזי.	תני רב יוסף:												קיב:
עתידין כל אילני סרק שבארץ ישראל שיטענו פירות, שנאמר: (יואל ב') כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם.	רב חייא בר אשי אמר רב:												קיב:
הדרן עלך שני דייני גזירות וסליקא לה מסכת כתובות													